

Vechten en dichten in 'Thaibox verdriet'

Dinsdag, 13 april 2010 / pagina 09

Jeugdtheater Thaibox verdriet door De Toneelmakerij. Vanaf 15 jaar. Gezien 8/4 Rozen theater Amsterdam. Tournee t/m 13/06 www.toneelmakerij.nl.

Niets is wat het lijkt in Thaibox verdriet. De fanatieke thaibokser blijkt een geniaal dichter; de spirituele indiaan heeft een gewelddadig verleden; de tegenstander in de ring blijkt een verloren gewaande naaste; en boksschoolhouder 'Hank the Tank' blijkt een huilebalk.

In het toneelstuk van Ad de Bont, door de Toneelmakerij, zit het publiek rond een boksring. Over vijf dagen is de grote wedstrijd. Tot die tijd zien we een bokser, vooral verbaal, vechten met zijn vader en met zijn verleden. Een broer vecht met zijn zus. Zij wil hem als geliefde, hij verzet zich tegen haar verlangen en zijn eigen gevoelens. Er is een paringsdans, gevolgd door een mooi lied, gezongen door Maarten Heijmans. Heijmans maakt overigens bijna alle muziek live op een computertje, een loop station. Hij neemt zijn stem op en speelt die vervolgens af terwijl hij een nieuw melodielijntje opneemt. De andere, veelal snoeiharde, muziek is onder meer The Prodigy's Smack My Bitch Up en Rage Against The Machine's Killing In The Name. Dit is een voorstelling van contrasten: hard versus zacht, geweld versus tederheid: gewelddadigheid tegenover delicate poëzie, hogere en lagere cultuur, de kunst van het thaiboksen tegenover de kunst van het woord, de enige vrouw in het stuk is een hoer en een heilige, de player ontloopt zich tot romanticus.

Regisseur Liesbeth Coltof liet haar acteurs maandenlang trainen in thaiboksen en kungfu, want het moest er echt uitzien. En dat doet het zeker; het zweet gutst royaal. Een vechtsport is volgens Coltof voor veel jongeren een manier om uit te vinden wie je bent, en wat je plek is in deze maatschappij. Ad de Bont schreef, onder meer geïnspireerd door Russisch dichter en oud-bokskampioen Boris Ryzhy, naast de scèneteksten voor alle zes personages een gedicht. Het resultaat is bijzonder: een dynamische voorstelling waarin gevechten en gedichten elkaar in hoog tempo opvolgen. Elke ronde begint met thaiboksen, een training, sparren of een confrontatie en na elk gevecht barst een speler uit in poëzie. Het wordt zowaar echt spannend, het is alsof we bij een heus thaiboksgala aanwezig zijn, waarbij de stadionspeaker het publiek opzweept, en de twee tegenstanders met veel show opkomen en de zaal voor zich proberen te winnen. Daarin slagen ze glorieus.

Elisabeth Heijkoop